

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 80 — Rok 133 (4)

Wtorek, 4 kwietnia 1944 r.

DZIŚ: Ambrożego
JUTRO: Wincentego

228 czołgów zniszczono w 2 dniach

Wybitny sukces obronny między Dnieprem a Czausami Załogi Kowla i Tarnopola odparły nowe ataki

Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 2 kwietnia:

Pomiędzy dolnym biegiem Bohu a Dniestrem bolszewicy atakowali na północny zachód od Bereżki znacznymi siłami piechoty i czołgów. Odparto ich w zwycięskich walkach, niszcząc 71 czołgów.

Pomiędzy Dniestrem a Prutem wojska niemieckie i rumuńskie odrzuciły napierające nieprzyjacielskie grupy bojowe. Próba nieprzyjaciela, zmierzająca do uderzenia na siebie drogi w kierunku Jass przez wielokrotnie powtarzane silne ataki, udaremniła. Siły nieprzyjacielskie, usiłujące przekroczyć odcinek Ziżja, odrzucono w przeciwnym kierunku.

Na południowy zachód od Płoskirowa i w rejonie Stanisławowa własne ataki przyniosły sukcesy terenowe. Silne przeciwnatarcia nieprzyjacielskie odparto. Odnazczył się przy tym szczególnie 504-ty pułk grenadierów pod dowództwem pułkownika Boehlera.

Dzielna załoga Tarnopola pod dowództwem generał-majora von Neindorfa odparła także wczoraj liczne ataki.

Obrońcy Kowla utrzymali miasto, mimo ponownych silnych ataków nieprzyjacielskich. Na północ od Kowla załamały się gwałtowne ataki sowieckie.

Na południe od Pskowa nieprzyjacieli, wspierani czołgami i samolotami bliskiego wsparcia atakowali w dalszym ciągu. W obu ostatnich dniach zniszczono tam 90 czołgów nieprzyjacielskich. Walki jeszcze trwają.

Z Włoch nie zaraportowano o żadnych szczególnych wydarzeniach.

Niemieckie samoloty bojowe i torpedowe w nocy na 1 kwietnia zaatakowały w rejonie morskim przed północnym wybrzeżem Afryki silnie ubezpieczony nieprzyjacielski konwój dowodzony. Zatonio 2 frachtowce o pojemności 18.000 ton. Dzień się dalszych statków handlowych o łącznej pojemności 63.000 ton. oraz jeden kontrtorpedowiec trafiono tak ciężko, że można się liczyć ze stratą kilku spośród tych statków.

W południe dnia 1 kwietnia formacja bombowców północno-amerykańskich pod osłoną myśliwską naleciała na Niemcy południowo-zachodnie. Przy przeważnie zwartej pokrywie chmur nieprzyjacieli w różnych miejscach rzucił chaotycznie bomby, które spowodowały nieznaczne szkody i straty wśród ludności. Część bomb spadła na terytorium szwajcarskie. Zestrzelono 21 samolotów północno-amerykańskich, w większości 4-motorowe bombowce.

Loty nękające pojedynczych samolotów brytyjskich kierowały się ubiegłej nocy na Niemcy zachodnie i środkowe.

Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 8 kwietnia:

Na zachód od Oczakowa udaremnił podjęte przez bolszewików próby przeprawy na północ od Bereżki odrzucono silniejsze a jak nieprzyjacielskie. W jednym miejscu włamania są jeszcze w

toku ciężkie walki. Pomiędzy Dniestrem i Prutem i w rejonie Czerniowiec oraz na północ od Dniestru trwa już ciężkie walki.

Pod Stanisławowem węgierskie oddziały wyparły w kontrataku siły nieprzyjacielskie.

Załoga Tarnopola powstrzymała dalej najcięższe ataki nieprzyjacielskie i zniszczyła 10 czołgów bolszewickich. Szczególną dzielnością odznaczył się przy tym podporucznik Höpfl dowódca baterii w jednej z brygad dział szturmowych.

Powtórne ataki bolszewickie na Kowel załamały się o zdecydowany opór obrońców. W rejonie na północ od miasta nasze wojska zdobyły kilka ważnych pozycji wyżynnych. W walkach ostatnich dni odznaczył się tutaj szczególnie SS-obersturmbannführer Nikolussilek, dowódca kompanii w jednym z pułków grenadierów i starszy żołnierz Pollack ze sztabu jednego z pułków grenadierów.

Pomiędzy Dnieprem i Czausami oddziały stojące pod dowództwem generała piechoty von Timpelkirch i generała artylerii Martinek w siedmiodniowych ciężkich walkach udaremniły próby przełamania, podejmowane przez 17 nieprzyjacielskich dywizji strzeleckich, jednej zmotoryzowanej i dwóch brygad pancernych, uzyskując wybitny sukces obronny. Bolszewicy ponieśli najcięższe krwawe straty. W walkach tych szczególnie odznaczyła się śląska 18 dywizja grenadierów pancernych pod dowództwem generał-majora Zutavern.

Na południe od Pskowa bolszewicy ponownie atakowali nowo ściągniętymi dywizjami, wspierani licznymi czołgami i samolotami bliskiego wsparcia. Odparto ich wśród wysokich krwawych strat, przy czym stracili oni 57 czołgów. Samoloty bojowe i bliskiego wsparcia ze szczególnym sukcesem wspierały obronne walki armii lądowej. Zniszczono tylko w jednym rejonie w walkach powietrznych 32 samoloty nieprzyjacielskie, dwa zaś dalsze ogniem artylerii przeciwlotniczej.

Jednostki strażnicze marynarki wojennej zestrzeliły znowu nad Zatoką Fiańską 6 bombowców bolszewickich. **We Włoszech** również w dniu wczorajszym nie miały miejsca działania wojenne o poważniejszym znaczeniu.

Podczas ataku bombowców północno-amerykańskich na miejsce włości położone w Niemczech południowo-wschodnich w gwałtownych walkach powietrznych zniszczono 54 samoloty nieprzyjacielskie, z czego 50 bombowców czteromotorowych. W Steyr powstały szkody.

Komunikat rumuński

BUKARESZT, 3. 4. — W odniesieniu do sytuacji na wschodnich obszarach rumuńskich podaje główne dowództwo armii rumuńskiej do wiadomości:

„W północnej Besarabii wojska niemieckie odparły ataki bolszewickie, wspierane przez czołgi na wschód od Chocim’a.

W rejonie Czerniowiec—Stroiniec nie było żadnych szczególnych akcji bojowych. Między górnym biegiem Prutu i Ziżją odbywały się w dal-

szym ciągu kontrakcje wojsk rumuńskich w ciągu dnia 31 marca, rozwijając się pomyślnie. Siły sowieckie, które w kilku punktach doszły do Ziżji, odrzucone zostały kontratakami w kierunku Prutu. Wojska rumuńskie i niemieckie udaremniły próbę Sowieców, zmierzającą do otwarcia sobie drogi do Jass za pomocą kilku silnych ataków. Kontratakami oczyszczono male włamania, jakie uzyskali bolszewicy.

W środkowej Besarabii skutecznie postępuje kontratak wojsk niemieckich, które odrzucają bolszewików na północ. Nieznaczne walki odbywają się w kierunku Dniestru na od cinku na północ od Saraceny, a na południe od Rezina.”

BERLIN, 3. 4. — Agencja „Telepress“ dowiada się z dobrze poinformowanego źródła następujących szczegółów o walkach na froncie wschodnim:

Spodziewany atak bolszewicki na wschodni i północny front niemieckiego skrzydła południowego rozpoczął się z końcem tygodnia po intensywnym przygotowaniu artylerii. Bolszewicy ścigali do tego ataku siły około 10 dywizji strzelców i dwóch korpusów pancernych, które od wschodu i północnego wschodu posuwały się na szerokim froncie przeciwko liniom niemieckim. W za-

ciętych walkach przeciągających się przez cały dzień, niemieccy obrońcy zdołali wywalczyć pełny sukces obronny i wszędzie utrzymać swoje linie. Poszczególne punkty włamania zostały znowu oczyszczone w natychmiastowym przeciwwypadzie, tak, że główne pole walki znalazło się wszędzie w rękach niemieckich.

W rejonie pomiędzy Dniestrem i Prutem formacje niemieckie i rumuńskie dokonały skutecznych operacji wypadowych, które uwiecznione zostały zwarem kilku luk frontowych i zniszczeniem grup sił sowieckich, wysuniętych daleko naprzód. W tym samym rejonie atak pewnej niemieckiej formacji pancerniej doprowadził do okrążenia sowieckiej dywizji strzelców, której towarzyszyły działa szturmowe i czołgi. Wymieniona bolszewicka grupa bojowa została zniszczona. W ręce niemieckie wpadło przeszło 1000 jeńców i poważne ilości zdobyczy.

Także na obszarze ciągnącym się na południowy zachód od Płoskirowa i w rejonie Stanisławowa, walczące tu formacje niemieckich czołgów i grenadierów zdołały skutecznie kontynuować swoje operacje, w czym wspierały je formacje lotnictwa, pomimo bardzo niekorzystnych warunków atmosferycznych. Jedną tylko formacją samolotów niemieckich w lotach niższych nieszkodliwiła 32

czołgi i zniszczyła około 200 pojazdów, nalatujących w wielkiej części wojskami.

Atak znacznie przeważających bolszewickich na Tarnopol, który trwa już od kilku dni doprowadził wczoraj w godzinach popołudniowych do włamania na teren południowo-wschodniej i wschodniej części tego miasta, gdzie od tego czasu toczą się gwałtowne walki uliczne. Wielokrotne ataki formacji strzelców bolszewickich załamały się jednak krwawo w celnym ogniu obronnym broni niemieckiej.

Na zachód i na północny zachód od Kowla niemieckie grupy bojowe podjęły znowu swoje operacje i uzszywały przy tym lokalne sukcesy. Przeciwnatarcia bolszewików odrzucono.

W rejonie środkowego odcinka wschodniego frontu nie doszło nigdzie do godnych wzmianki działań bojowych. Natomiast bitwa obronna na południe od Pskowa trwała dalej z niezmienną gwałtownością. Bolszewicy rzucili do walki ponownie silne formacje czołgów i strzelców. W zażartych zmaganiach, które trwały od wczesnych godzin porannych aż do wieczora, niemieccy obrońcy zdołali znowu utrzymać się wszędzie silnie na swej głównej strefie bojowej i po zaryglowaniu nieznacznych lokalnych włamania wywalczyć pełny sukces obronny. Po zniszczeniu 90 czołgów w ciągu dwóch dni bolszewicy stracili prawdopodobnie trzecią część wszystkich czołgów użytych w tej walce. Faktyczne straty bolszewików muszą być jednak wyższe, ponieważ wczoraj do walk tych przyłączyły się także silne formacje samolotów bojowych, które do tej chwili nie nadesłały jeszcze swoich raportów.

Należy zmobilizować wszystkie siły

Oświadczenie rządu węgierskiego

BUDAPESZT, 3. 4. — Rząd węgierski podał do wiadomości następujące oświadczenie rządowe:

„Na wschodnim placu boju toczą się rozstrzygające walki, których wynik będzie decydował o losie Europy, a tym samym i Węgier, na całe wieki. W interesie bytu narodu węgierskiego leży, aby walka ta zakończyła się pokonaniem bolszewizmu, ponieważ w przeciwnym razie nasza egzystencja narodowa zostanie narażona na największe niebezpieczeństwo.

W obliczu tego śmiertelnego niebezpieczeństwa naród węgierski nie może przeciwstawić się sam jeden własnymi siłami, nawet wówczas gdyby w tych gigantycznych zmaganiach poświęcił ostatnią kroplę krwi.

Złamał bolszewizm i tym samym odwrócił ostateczną zagładę Europy i naszych własnych głów jest w stanie jedynie tylko nasz potężny sprzymierzeniec, Führer wielko-niemieckiej Rzeszy Adolf Hitler, którego armia również w przebiegu dotychczasowych pięciu lat wojny dowiodła, iż jest w możności dokonać nadludzkiej i nigdy niewidzianych wyczynów.

Nasz kraj łączy z Wielko-Niemiecką Rzeszą przyjazny stosunek oparty na wiernym i tradycyjnym sojuszu. Nasi bohaterscy żołnierze także dzisiaj, w obecnej, narzuconej nam, rozstrzygającej walce ramię przy ramieniu w duchu dawnego braterstwa broni zmagają się ze wspólnym wrogiem. Nieodłącznym warunkiem zwycięstwa wspólnej sprawy i wsuolnej

walki jest aby naród węgierski z wyłączeniem wszystkich sił wziął udział po stronie swoich sprzymierzeńców w tej walce na śmierć i życie, mającej zadecydować także o naszym losie.

Na podstawie porozumienia, które doszło do skutku w duchu wspólnoty losu, łączącej Węgry z Wielko-Niemiecką Rzeszą, wojska niemieckie biorą udział w obronie naszego kraju, podobnie jak to ma miejsce także w Finlandii i innych krajach, abyśmy mogli wspólnie ochronić nasze granice, Europę i całą kulturalną ludzkość, zgodnie ze wspólnymi interesami. W tej historycznej walce muszą być zmobilizowane wszystkie siły kraju i to także na froncie wewnętrznym, czujność nad zachowaniem odporności i nieugiętości frontu wewnętrznego w tych krytycznych czasach jest obowiązkiem narodowym pierwszego rzędu. Tym więcej, że niestety w ostatnim czasie także we wnętrzu kraju znaleźli się ludzie, jakkolwiek w niezbyt wielkiej liczbie, natomiast rozwijający energiczną aktywność, którzy nie mogli zrozumieć straszliwej

powagi i bliskości niebezpieczeństwa, lub też nie chcieli tego zrozumieć. Uważają oni, że właśnie obecnie krytyczne czasy są właściwą chwilą do unicestwienia wewnętrznej siły odpornej oraz sparaliżowania jedności moralnej narodu. Rozpowszechniali oni wiarę, że moglibyśmy trzymać się poza ramami obecnej walki, która rozstrzygać będzie także o naszej przyszłości, co więcej ujawniali się nawet dążenia, starające się celowo sparaliżować siły obronne narodu. Takim postępowaniem elementy te nie tylko osłabiały siłę odporną narodu, ale narażały na niebezpieczeństwo byt narodowy, nawet honor narodu węgierskiego. Gdyby ich usiłowania zostały uwiecznione powodzeniem, wówczas naród zostałby skazany na ostateczną zagładę, z której nie ma już ratunku.

Nowy rząd podejmuje walkę z takim postępowaniem i z takimi zakusami, aby po zniszczeniu wszystkich zarodków rozkładu utrzymać zaufanie narodu we własne siły, zorganizować jego siły moralne i materialne, a rozwija-

Głos dnia

Dziennik nowojorski „Wallstreet Journal“ zdaniem „Gmach Karty Atlantycznej rozpada się zwolna w gruzy“ rozpoczyna artykuł, w którym czytamy dalej, że Rosja postawiła sobie cel znacznie dalej idący, aniżeli przypuszcza się ogólnie. Nie tylko tereny utracone zamierza odzyskać Moskwa, ale za-

anektować ona pragnie znaczne dalsze obszary europejskie, a nadto dąży do panowania nad innymi krajami. W chwili obecnej nie można jeszcze objąć wzrokiem, jak daleko sięgają te usiłowania, przypuszczać jednak należy, że Rosja zamierza wtargnąć dalej na zachód poprzez rzekę Ren,

